

TUMAČENJE RIJEČI BOŽJE: Prvo čitanje: 1Kr 17,10-16; Psalam: Ps 146,6c-10; Drugo čitanje: Heb 9,24-28; Evanđelje: Mk 12,38-44

Draga braćo i sestre!

»Trebali li njemu pomoći? Hoću li ga još dodatno utvrditi u njegovu neradu ako mu nešto dam? Sam si je kriv što nema.« Ova pitanja i ovakve tvrdnje prečesto možemo čuti među nama katolicima. Sudjeluje se na svim liturgijskim okupljanjima, ide se od seminara do seminara, čim se završava jedana, već se počinje druga devetnica, moli se za razna oslobođenja, a srce ostaje stisnuto. Sve nabrojeno jest hvalevrijedno, potrebno i neizostavno, no je li iskreno i po Božju, ako nema otvorenosti srca za potrebe bližnjega? Mjera naše ukorijenjenosti u Bogu pokazuje se kroz naše djelovanje prema potrebitom, ako želimo biti još konkretniji, kroz milostinju. Evanđeoska zgoda o siroti koja ubacuje od svoje sirotinje može nam poslužiti kao dobar priručnik za izgradnju i poboljšanje našeg odnosa s Bogom i s ljudima. Prije svega trebamo usvojiti i svim snagama prihvatiti da su to dva lica iste stvarnosti koju ne smijemo previše dijeliti. Svaki odnos ima svoju dinamiku, svoje uspone i padove, jake i slabe točke, ali ono bitno jest ujedinjujuća snaga ljubavi u beskompromisnom darivanju. Prvo promotrimo čemu nas Evanđelje želi poučiti primjerom sirote kad je u pitanju odnos s Bogom. Naš nas nebeski Otac poziva da u odnos s njim ubacujemo od svoje sirotinje. Lako je ubaciti od svoga bogatstva. Svi mi puno lakše dolazimo Bogu prinoseći mu darove i talente koje smo od Njega dobili. Još nam je lakše pristupiti s dobrim djelima koja smo učinili. Nemamo poteškoće doći k njemu ni s većim ili manjim duhovnim pobjedama. Sve su to naša bogatstva koja su itekako vrijedna i ugodna Bogu. Njih bismo uvijek trebali prinostiti Bogu, ali, zagledani u sirotu udovicu, pođimo i korak dalje. Ubacimo u svoje molitve i svoje odnose s Bogom svu svoju sirotinju. Ono što je jedno i potrošeno, ono što mislimo da nije Njega dostojno. Upravo te prljavštine, te nepodopštine i otpade, dajmo Bogu. On i to želi. On želi da mu se predamo u potpunosti, da mu damo sve što imamo i što jesmo.

Njemu slobodno možemo predati svu bijedu koju imamo. Zapravo, potrebno je predati mu svu tu našu sirotinju jer ju samo on može preobraziti i učiniti velikim djelima obraćenja. Kad Bogu predamo svoje slabosti, tek tada ćemo biti slobodni od navezanosti na sebe. Tada će naše srce biti slobodno ljubiti bez straha i pridržaja. Tada ćemo biti spremni za djela milosrđa i potpunog darivanja. Prije nego što je počeo promatrati darovatelje hramske riznice, Isus je mnoštvu koje ga je slušalo dao upozorenje. Uputio ih je da se čuvaju onih koji su licemjerni te pod izlikom molitava i duhovnih fenomena bilo koje vrste iskorištavaju sirotinju. Čine ogroman grijeh jer umjesto da viđaju rane i pomažu, na što su i pozvani, oni se još i namiruju onime što pripada najpotrebnijima. Poučivši nas o odnosu s Bogom, Isus nas dalje želi poučiti o odnosu prema bližnjima, ali i o odnosu prema materijalnome. Čini to pokazujući konkretni primjer siromašne udovice. Zanimljivo je da uopće ne dovodi u pitanje treba li ili ne davati milostinju. Istinski dajemo tek onda kad smo to osjetili, a ne samo usput. Dok dajemo samo od onoga što nam je preostalo, što nam ne treba i što nam neće nedostajati, ne činimo puno. Možda ćemo i dati veliki iznos, ali nećemo dati od sebe, u smislu da damo i dio sebe. Kršćanski dati milostinju ne znači mjeriti iznos novca, nego veličinu ljubavi i žrtve koja je u tom daru sadržana. Udovica je svojim darom riskirala svoje blagostanje. Darovala je samu sebe po uzoru na Krista koji nam se darovao do kraja. I dok gledamo primjer velikodušnosti sirote udovice koja od svoje sirotinje daje sve što ima, budimo i mi jednako. Neka nam ona nikako ne bude jeftini izgovor kad dajemo malo i reda radi. Ne zaboravimo: dala je sve što je imala. Danas, kad smo možda na bezbroj raznih načina previše navezani na novac, pobijedimo škrtost kako bismo vršili što Bog od nas traži. I znajmo da nije grijeh imati novca i imati svakakva izobilja. A ako ćemo biti iskreni, pravo bogatstvo je radost tek onda kad se dijeli, kad se izdašno daje onima koji su u potrebi.

Odgovara: Župni ured sv. Elizabete - Jalžabet

Trg braće Radića 14
42203 Jalžabet
Tel. 042/ 647-083
Mob. 098/728-226

Uredovno vrijeme župnog ureda
sat vremena prije i poslije Svete Mise, osim
ponedjeljka i blagdana. U slučaju hitnosti
nazovite na tel. ili mob.

zupni.ured.jalzabet@vz.t-com.hr
www.zupa-sv-elizabete.hr

8. - 14. studeni 2021

XXXII. Nedjelja kroz godinu

(579/2021)

Riječ Božja

U ono vrijeme: Govoraše Isus mnoštvu u pouci svojoj: »Čuvajte se pismoznanaca, koji rado idu u dugim haljinama, vole pozdrave na trgovima, prva sjedala u sinagogama i pročelja na gozbama; proždiru kuće udovičke, još pod izlikom dugih molitava. Stići će ih to oštija osuda!« Potom sjede nasuprot riznici te promatraše kako narod baca sitniš u riznicu. Mnogi bogataši bacahu mnogo. Dođe i neka siromašna udovica i baci dva novčića, to jest jedan kvadrant. Tada dozove svoje učenike i reče im: »Doista, kažem vam, ova je sirota udovica ubacila više od svih koji ubacuju u riznicu. Svi su oni zapravo ubacili od svoga suviška, a ona je od svoje sirotinje ubacila sve što je imala, sav svoj žitak.«

Sakramentalna narav vjere nalazi svoj najviši izraz u euharistiji. Euharistija je dragocjena hrana za vjeru, susret s Kristom stvarno prisutnim u najvišem činu ljubavi, životvornom daru kojim je predao samoga sebe. U euharistiji se presijecaju dvije osi vjere. To je, s jedne strane, os povijesti: euharistija je spomenčin, posadašnjenje otajstva u kojem prošlost, kao čin smrti i uskrsnuća, pokazuje svoju sposobnost da se otvori budućnosti, da dadne predokus konačne punine. Liturgija nas na to podsjeća svojim hodie, »danas« otajstava spasenja. S druge strane, tu se također nalazi os koja vodi od vidljivog svijeta do nevidljivoga. U euharistiji učimo vidjeti dubinu i širinu stvarnosti. Kruh i vino pretvaraju se u tijelo i krv Krista, koji se uprisutnjuje u svojem prelasku Ocu: taj nas pokret uvodi, tijelom i duhom, u kretanje svega stvorenog svijeta prema punini u Bogu.

(papa Franjo; Svjetlo Vjere br. 44)

**Varaždinska biskupija
Župa sv. Elizabete Ugarske
Jalžabet**

RASPORED SVETIH MISA

8. P - bl. Gracija Koterski, Ivan Duns Scot; Mudr 1,1-7; Ps 139,1-10; Lk 17,1-6	18.00 - Sv. Misa u Novakovcu + <i>ob. Mlinarić, ob. Janković i ob. Mesarić</i>
9. U - Posveta Lateranske Bazilike, Vito; Ez 47,1-2.8-9.12; Ps 46,2-3.5; Iv 2,13-22	18.00 - Sv. Misa u Jalžabetu <i>Zahvala Hrvatskog branitelja</i>
10. S - sv. Leon Veliki, Leo, Lav; Mudr 6,1-11; Ps 82,3-4.6-7; Lk 17,11-19	8.00 - Sv. Misa u Jalžabetu <i>Na nakanu</i>
11. Č - sv. Martin biskup, Martina; Mudr 7,22 - 8,1; Ps 119,89-91.130; Lk 17,20-25	8.00 - Sv. Misa u Jalžabetu <i>Na Nakanu</i>
12. P - sv. Jozafat, Kunibert; Mudr 13,1-9; Ps 19,2-5; Lk 17,26-37	18.00 - Sv. Misa u Jalžabetu <i>Na nakanu</i>
13. S - Stanislav Kostka, Ivan; Mudr 18,14-16; 19,6-9; Ps 105,2-3.36-37; Lk 18,1-8	15.00 - Sv. Misa na Pustikama kod Raspela 18.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + <i>Viktorija Car god. i ob. Car</i>
14. N - XXXIII. Nedjelja kroz godinu - Sv. Nikola Tavelić; Dn 12, 1-3; Ps 16, 5.8-11; Heb 10, 11-14.18; Mk 13, 24-32; <i>Sabrat će svoje izabranike s četiri vjetra.</i>	8.00 - Sv. Misa u Jalžabetu - ŽUPNA 1.) + Josip Sajko god. i roditelji 2.) + Marijana Petrić, ob. Filipašić i ob. Gabrek 9.30 - Sv. Misa u Kelemenu + Štefanija god. i Antun Modrić 15.00 - Sv. Misa u Jakopovcu kod Križa ŽUPNA

KATOLIČKI TISAK:

Župni listić, Glas koncila, Glasnik Srca Isusova, Vrijeme Srca, Mali Koncil - MAK, Kana - Obiteljska revija, Glasnik svetog Josipa

Zbog svojeg krajnjeg siromaštva, siromašna je udovica mogla u hram dati samo jedan novčić, a drugi zadržati za sebe. No ona ne želi polovično postupati prema Bogu i lišava se svega. U svojem je siromaštvu shvatila da tko ima Boga ima sve; osjeća da je on potpuno ljubi te i ona njega potpuno ljubi. Kako nam je samo lijep primjer dala ta starica! Isus i nama govori da mjerilo po kojem treba suditi nije količina, već punina. Postoji razlika između količine i punine. Možeš imati mnogo novca, a biti prazan: nema punine u tvome srcu. Razmišljajte, u ovome tjednu, o razlici između količine i punine. To nije pitanje novčanika, već srca. Ljubiti Boga »svim srcem« znači pouzdati se u njega, u njegovu providnost i služiti mu u najsiromašnijoj braći, ne očekujući ništa zauzvrat. Pred potrebom blišnjega, pozvani smo lišiti se nečega što nam je nužno, a ne samo suviška; pozvani smo izdvojiti vrijeme koje trebamo, ne samo od onoga što imamo napretek.

(PAPA FRANJO, Nagovor uz Molitvu anđeoskoga pozdravljenja, 8. XI. 2015)

Umro i u vječnost se preselio:

+ Darko Jug

(u 63 godini života)

Pokoj vječni daruj njemu Gospodine i svijetlost vječna svijetlila njemu sa svima svetima jer si tako blag.

VJERONAUČ

Utorak 9. XI. u 16.00 - 4. razred
Srijeda 10. XI. u 16.00 - 3. razred
Petak 12. XI. u 16.00 sati - 8. razred
Dragi roditelji! Draga djeco! U slučaju samoizolacije ne dolazite na župni vjeronauk! Nadam se da će takovih situacija biti što manje a u slučaju da dođe do toga molim da se Svi pridržavate svih epidemioloških mjera! Hvala!

Čitam i čitam taj odlomak evanđelja. Iznenađuje me razoružavajuća aktualnost Isusove riječi. Ostavljam otvorenu Bibliju na stolu, i šecem kućom. Mislim i mislim: da, ti su pismoznanci još uvijek među nama. Štoviše, u nama su. A udovica koja sve daruje? Da, i ona postoji. No danas, kao i u Isusovo vrijeme, ne javlja se, ne traži pozornost. Potrebne su Isusove oči da bi bila zamijećena. (Roberto Seregni)

Siromašna udovica iz evanđelja, ikona evanđeoske vjere, nije bila samo siromašna. Bila je slobodna. Slobodna od bogatstva, ali i slobodna od bilo kakve tuge zbog svoga siromaštva; bila je slobodna od zavisti, od pohlepe, od žudnje za posjedovanjem. Zato je mogla u hramsku riznicu slobodno dati i ono što joj je preostalo: dva novčića. U njima je Gospodinu predala sebe - bez straha da će išta izgubiti Ona Gospodinu predaje sebe.

Kako je utješno znati da od nas ne tražiš uspjeha, ne utjeruješ prihode. Ali zahtijevaš da se ne štedimo, da dajemo najbolje od sebe, bez oholosti, bez taštine, bez ponosa koji sve uništavaju. Možda je za tebe u našem životu vrijedna prije svega želja da radosno, smireno i sretno dođemo k tebi - bez slave pobjednika. (Helder Camara)

Isusov pogled s pravim zadovoljstvom počiva na ovoj siroti udovici. U svojoj se bogoljubnosti smatrala dužnom podati nešto za Božji hram. (Nije pitala kamo to ide...). I jer je u pitanju njezina ljubav prema Bogu, ona ne mjeri. Imala bi prava mjeriti, ali ne mjeri. Daje »sve što je imala, sav svoj žitak«. (Bonaventura Duda)

U ponedjeljak 9. studenog misa u 18.00 sati biti će na nakanu Zahvale hrvatskog branitelja gospodina Ivica Vugrinca koji je na taj dan prije 30 godine preživio teško ranjavanje. Pozivam sve hrvatske branitelje kao i sve župljane da se pridruže misnom slavlju!

Bože čuvaj Hrvatsku, našu domovinu!

U četvrtak 11. XI. spomen je na sv. Martina biskupa. Glavna su proštenja u našim susjednim župama - Martijancu i Varaždinskim Toplicama. U Martijancu glavna proštenjarska misa biti će u 11.00 sati, koju će predvoditi vlč. Silvije Koščak župnik u Legradu i Đelekovcu, a u Varaždinskim Toplicama u 18.00 sati koju će predvoditi mons. Josip Mrzljak biskup u miru. Kod nas proslava sv. Martina biti će u subotu 13. XI. na Pustikama u 15.00 sati kod raspela gdje će biti Sv. Misa na koju Vas sve pozivam osobito Vas vinogradare, a u nedjelju 14. XI. misa će biti u 15.00 sati kod Raspela iznad Jakopovca. Sv. Martine biskupe, moli za nas!

U nedjelju 14. XI. pada i blagdan na sv. Nikolu Tavelića, prvog kanoniziranog hrvatskog sveca. Toga dana u župi našega dekanata sv. Nikole biskupa u Varaždinu godišnje je župno Klanjanje - Klečanje. Središnje misno slavlje i završetak klanjanja biti će u 18.00 sati a misu će predvoditi mons. Bože Radoš, varaždinski biskup.

U petak 12. XI. nakon večernje mise biti će sastanak župnoga Caritasa u 19.00 sati. Molim Sve članove volonterke i volontere župnoga Caritasa da se odazovu na sastanak!

VAŽNA OBAVIJEST

U četvrtak je spomendan sv. Martina biskupa. Mnogi će oko toga dana pribjeći bogohulnom običaju u kojemu se izruguju kršćanske svetinje. Katekizam Katoličke Crkve u br. 2120 piše: Svetogrđe jest obečaćivanje sakramenata i drugih bogoslužnih čina, kao i osoba, predmeta i mjesta Bogu posvećenih, ili nedostojno postupanje s tim stvarima i činima. Svetogrđe je težak grijeh. Oni koji su kršćani znaju što im je činiti. Ili, bolje je reći, znaju što im je ne činiti.